

Короненко Світлана Анатоліївна

Біографія

Короненко Світлана Анатоліївна— український прозаїк, поет і журналіст. Родом з міста Фастова, де народилася 16 липня 1960 року. Закінчила факультет журналістики Київського університету в 1985 році. Працювала у київських журналах "Ранок", "Українська культура". З 2002 року працює заступником директора ТО "Культура" Національної радіокомпанії України. Лауреат премій імені Є. Плужника, імені І. Франка, імені М. Коцюбинського, імені Д. Нитченка та ін. Відзначена премією "Літературна Україна" за найкращу поетичну публікацію 2019 року.

Світлана Короненко дебютувала збіркою віршів у масовотиражній газеті "Літературна Україна" в 1979 році. Велика добірка віршів зі вступним словом Івана Драча стала сенсаційною, потужно ввійшовши в українську поезію. Перша книга "Сузір'я веснянок" з'явилася у 1982 році. Дана подія остаточно закріпила за нею репутацію однієї з надій української літератури та яскравих постатей талановитого покоління. Дебютна книжка з'явилася, коли Світлана Короненко була студенткою столичного університету і на адресу юної поетеси не жаліли похвальних слів, а її стиль порівнювали з Артюром Рембо. Короненко відразу прийняли до Національної спілки письменників України, де вона була наймолодшою, їй тоді минуло 22 роки.

Якщо першому періоду творчості характерний бунтарський характер, тяжіння до білого вірша і верлібру, з уникненням класичних форм поезії, то після тривалої паузи, можна спостерігати новий стиль Короненко — вигадливий римований твір.

Після тривалого мовчання Світлана Короненко писала твір за твором, що врешті й склало її прекрасну подарункову книжку "Вірші з осені"(2017). Далі була збірка "Дебора", в основі якої історія про юнацьку любов Миколи Платоновича Бажана, яка стверджує, що справжні почуття не підвладні часу. Крайня на цей момент книжка авторки "Містерії" є своєрідним автопортретом, де помітно мистецькі й духовні обрії мисткині.

Світ поезії і образів Світлани Короненко підштовхує до рефлексій та роздумів, у своїх віршах вона показує відвагу і зухвалість у висвітленні тих чи тих тем. А ще вона вміє бути відвертою з собою, змінюватись, сміливо експериментувати і ділитись простором небанальної думки.

Одна з найважливіших рис митця — розуміти світ і відкривати нові межі. Книги Мирослава Лаюка — підтвердження цьому.